

الشورى

مکي سورة دى ۵۳ آيتونه لرى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمَّ ۱

عَسَق ۲

حـا- ميم - عين- سين- قاف) په اصل معنى يې الله تعالى او رسول صلى الله عليه وسلم بڼه پوهيزى).

كذالك يوحى اليك وإلى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم ۳

په دې توگه برلاسى او د حكمت څښتن ذات الله تعالى تاته وحى كوى او ستانه وړانديو انبياو ته يې هم (خپل پيغام د وحى په ترڅ كې) اورولى و.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴

د آسمانونو او ځمكې ټول موجودات او مخلوقات د (الله تعالى) د مالكيت او فرمان لاندې دى، او هغه د لورى او سترې مرتبې څښتن ذات دى.

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ

الرَّحِيمُ ۵

نږدې ده) چې د مشركانو د هغې بې ادبې او گستاخې له امله چې د الله تعالى ذات ته لويه او خامن منسوبوى) آسمانونه له پورته سطحې وچوى (او ټوټه ټوټه راوغورخې خو الله تعالى د ډير زيات مغفرت له امله خلكو ته مهلت وركوى او دغه نظام نه ويجاروى). او پرېنتې هم د خپل رب په ستاينو او تسبيحاتو كې د ځمكې د اوسيدونكو لپاره د بڼنې دعاگانې كوى. خبردار اوسې چې الله تعالى ډير زيات بڼونكى او مهربان ذات دى.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦﴾

او هغه ڪسان ڇي له الله تعالى نه غير بي نور سرپرستان غوره ڪري، الله تعالى بي (په اعمالو او اقوالو) ڇارونڪي دي او ته بي ذمه وار نه بي.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا

وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ﴿٧﴾

او په دي توڙه مو قرآن (په فصيحو او روانه) عربي (ژبه) تاته وحي ڪري، ترڇو پري د ام القري (مڪي معظمي) او د هغي شاوخوا خلڪ (د لومرنيو مخاطبينو پحيث) تنبيه ڪري او د راغونديو (قيامت) د ورځي له راتگ نه بي ڇي هيڻ شڪ او ترديد پڪي نشته وويروي، هغه ورځ ڇي يو شمير خلڪ به جنت او يو شمير به سوزوونڪي اور ته لار شي.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ

وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٨﴾

ڪه د الله تعالى اراده وي نو دوي به بي (په زور او جبر د هدايت په محور) يو واحد امت جوڙ ڪري وي (خو اجباري هدايت هيڻ ارزڻت نه لري). هر چاته ڇي وڃوري، پخپل رحمت ڪي بي داخلوي او د ظالمانو او تيري ڪوونڪو (د نجات لپاره) به هيڻ دوست او مرستندوي نه وي.

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

آيا د الله تعالى په مقابل ڪي بي نور سرپرستان او باطل خدايان غوره ڪري؟ په داسي حال ڪي ڇي واقعي سرپرست همدا الله تعالى دي ڇي مري رڙوندي ڪوي او په ٽولو چارو برلاسي او د طاقت څڻتن دي.

وَمَا أَخْلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ

تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿١٠﴾

او(د دين، عقايدو او احكامو په چارو كي) ستاسو د اختلافاتو په باب، وروستی فيصله او قضاوت به الله تعالى كوي. (اى پيغمبره! دغه حكم خلكو ته ابلاغ كړه او ووايه:) همدا (حكم كوونكى) دى زما رب الله تعالى. زما توكل يوازې په هغه دى او بيرته هم د هغه حضور ته ورگرځم.

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ
الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾

د آسمانونو او ځمكې مؤجد او خالق دى، ستاسو له خپل جنس څخه يې درته جوړې (د ژوند ملگرې) پيدا كړل، او په څارويو كي يې هم جوړې پيدا كړې او په همدغه (حكيمانه تدبير سره) ستاسو شمير زياتوى. هېڅ شى د هغه د ذات په شان نه دى او هغه(د ټولو اقوالو) اوريدونكى او(د هر چا د كړنو) ليدونكى ذات دى.

لَهُ، مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

د آسمانونو او ځمكې(د خزانو) كلې گاني له الله تعالى سره دى او هر چاته چې وغواړي روزى او په پراخه اندازه ورته(د ژوند اسانتياوې) برابروى، او يا يې ورباندې محدودوى. بيشكه چې هغه په ټولو چارو(او د هغو په عواقبو) ډير ښه پوهيږي.

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا

فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا نَدَعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ

يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾

تاسو ته يې هغه دين دركړى چې نوح ته يې پرې امر كړى و، او(اى محمد صلى الله عليه و سلم) اوس مو تاته د وحي په اساس دركړى او ابراهيم او موسى او عيسى ته مو هم ورباندې امر كړى و، چې په(الهى) دين باندې ټينگ ودريري او ډلې ټپلې پكې مه جوړوى. هغه دين(توحيد، د رسول اطاعت او الهى شريعت) چې ته ورته خلك رابلي، په مشركانو باندې ډير دروند تماميږي. چاته چې الله تعالى اراده وكړي، د دين تبليغ او

خدمت ته يې هڅوی او هغه چاته د هدايت په لاره د تلوو همت او توفيق ورپه برخه کوی چي دی پخپله د الله تعالی حضور ته د تقرب هیله من وی.

وَمَا نَفَرَقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

او سره له دې چي پخوانيو امتونو ته علم او پوهه رسيدلي وه خو بيا يې هم د خپلمنځي حسد او دښمني له مخي پخپلو ديني چارو کي اختلافات پيل کړل او که ستا د رب له لوري د مهلت (فرمان) وړاندې له وړاندې موجود نه وی نو (د هلاکت) فيصله به يې صادره شوی وی، او هغه کسان چي د پخوانيو امتونو وروسته ورته آسماني کتاب ورکړی شوی (د مبارک قرآن په باب) په سخت شک او تردید کي پراته دی.

فَلِذَلِكَ فَادَعُ وَاَسْتَقِمَّ كَمَا اُمِرْتَ وَلَا تَبِعْ اَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَاَمَنْتُ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ مِنْ كِتَابٍ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا اَعْمَلْنَا وَلَكُمْ اَعْمَلْتُمْ لَّا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

نو! ای پیغمبره! د دیني اختلافاتو په دغه توپاني او اضطرابي حالت کي د قرآن حقایق ته خلک (راوبله او پخپله هم زمونږ د امر مطابق په قرآني احکامو ثابت قدم اوسه او د) کافرانو او مشرکینو) د نفسی خواهشاتو پیروی مه کوه، او ورته وایه: د الله تعالی له لوري په هر نازل شوی کتاب مي ایمان راوړی، او په دې مؤظف يم چي ستاسو ترمنځ عادلانه فيصله وکړم. الله تعالی هم زما رب دی او ستاسو. مونږ د خپلو اعمالو ذمه وار یو او تاسو د خپلو. (د حقایقو د روښانتیا نه وروسته) زمونږ او ستاسو ترمنځ هیڅ حجت او برهان نشته. الله تعالی به (د قیامت په ورځ) مونږ ټول احضار کړی او بیشکه چي مونږ ټول د هغه حضور ته احضاریدونکی یو.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ، جَنَّاهُمْ دَاحِضَةً

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

(سره له دي چي د الله تعالى د دين او قرآن حقايت په هر ډگر كې اثبات ته رسيدلي او حتى د غير اسلامي علماو او پوهانو له خوا تصديق شوي) بيا هم يو شمير (كافران او مشركان د خلكو د بي لاري كولو لپاره له مؤمنانو سره) جنجالونه او مناقشي كوي چي دلايل يي د الله تعالى په نزد باطل او د الهي قهر او غضب او سخت عذاب مستحق گنل شوي دي.

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

قَرِيبٌ ﴿١٧﴾

الله تعالى هغه ذات دي چي كتاب (قرآن يي په حقه نازل كړي) او ميزان (د اجسامو او اموالو د تلوو تله، د سليم عقل معنوي تله، د عدل، انصاف او مساوات اخلاقي تله او ترټولو مهمه د حق او باطل او خالق او مخلوق د حقوقو د ټاكلو او سنجش او تفكيك تله) يي مقرر كړي او (اي انسانه!) ته څه خبر يي كيدي شي قيامت ډير نږدې وي (نو بايد په پاكه عقیده او صالحو اعمالو سره ورته تياري ولري).

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مُشْفِقُونَ

مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يَمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي

ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿١٨﴾

د قيامت له قيام نه منكر كسان، (د ټوكو او مسخرو نه په ډكه گستاخانه لهجه او) عجله د قيامت د راتلو غوښتونكي دي، او مؤمنان له هغي ورځي نه په ويره كي دي او پوهيږي چي د قيامت قيام حق دي. بيشكه چي د قيامت د قيام منكرين په لايتناهي گمراهي كي پراته دي.

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ، يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿١٩﴾

(حقيقت دا دي چي د انسانانو له انكار، نافرمانی او تكذيب او عناد سره سره) الله تعالى پخپلو بندگانو ډير زيات مهربان او لورونكي ذات دي (د هيچا روزي نه قطع كوي) هر چا ته چي يي اراده وشي پراخه روزي (او د ژوند اسانتياوي) ورته برابرې، او (پخپلو ټولو چارو پياوړي او برلاسي) دي.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ، وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ

حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ﴿٢٠﴾

څوک چې په اخروی دنیا کې د خپل کښت زیاتولو هیله من وي (او په مخلصانه ایمان او صالحو اعمالو ورته کوښښونه کوي) مونږ یې ورته حاصلات ورزیاتوو (د دنیوی هوسایي او برکت نه علاوه ورته، په آخرت کې د یوه نیک عمل په مقابل کې له لسو تر اوو سوو پورې اجر ورکوو) او څوک چې یوازې د دنیوی کښت د زیاتوالي لپاره هلې ځلې کوي، مونږ یې ورته (که وغواړو) زیاتوو، خو په آخرت کې یې هېڅ برخه نشته.

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِّلَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢١﴾

آیا مشرکان او کافران داسې باطل خدایان لري چې د دوی لپاره یې د الله تعالی له اجازې پرته دین او قانون جوړ کړي (په داسې حال کې چې د دین جوړولو او د حرامو او حلالو د تفکیک حق او صلاحیت یوازې الله تعالی ته ځانگړی دی، او هیچا ته د دین جوړولو اجازه نشته). او که د (مهلت ورکولو او عذاب د تأخیر په باب د الله تعالی قاطعانه کړنلاره موجود نه وي) نو د دوی (د هلاکت او تباهی) فیصله به لا پخوا صادره شوی وي. بې له شکه چې د ظالمانو لپاره دردوونکی عذاب تیار شوی (چې پخپل ټاکلي وخت به ور په برخه شی).

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ وَقَعُ بِهِمْ

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٢﴾

ظالمان (که نن نه ویريږي) د قیامت په ورځ به ورته گوري چې د خپلو ناوړو اعمالو د عواقبو او نتایجو سخته ویره او ترهه به ورباندې مسلطه وي، ځکه چې همدغه ناوړه عواقب به ورته رسيږي (او د نجات لاره به هم نه مومي). او د ایمان او نیکو اعمالو خاوندان به د جنت په باغونو کې هستوگن وي، هر څه چې دوی یې غواړي د دوی د رب له لوري به ورته ورکول کيږي، رښتیا چې دا تر ټولو لوی فضل او امتیاز دی.

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾

دا هغه (ثواب او اجر) دی چې الله تعالیٰ یې خپلو مؤمنو او نیک عمله بندگانو ته زیږی ورکوی. (ای پیغمبره! خلکو ته) ووايه چې زه ستاسو نه (د الهی پیغام د ابلاغ په بدل کې) هیڅ معاوضه او اجوره نه غواړم بلکه هدف مې الهی دربار ته ستاسو نږدیوالی دی، څوک چې نیک کارونه وکړي د هرې نیکې اجرې ورته زیاتوو، بیشکه چې الله تعالیٰ بښونکی او (د لږ عمل په مقابل کې د ډیر زیات) اجر ورکونکی دی.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾

آیا (جاهل کافران او منافقان) وایی چې (پیغمبر د خپل نبوت په اعلان او د قرآن په وړاندې کولو سره) په الله باندې د درواغو تومت تړلی. (ای پیغمبره! بیشکه چې ته له دروغو ویلو او تومت تړلو څخه کاملاً پاک یې، خو که فرضاً کومه خبره له ځانه جوړه او بیا یې الله تعالیٰ ته منسوبه کړي) او الله تعالیٰ اراده وکړي نو ستا په زړه به مهر ولگوي (او د وحی سلسله به درنه قطع شي). الله تعالیٰ باطل له منځه وړي او حق پخپلو کلماتو سره ثابت او مستحکم ثابت ساتي بیشکه چې الله تعالیٰ د زړونو په پټو نیتونو او اسرارو ډیر ښه پوهیږي.

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَن عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا نَفَعَلُونَ ﴿٢٥﴾

او الله تعالیٰ دی چې د خپلو بندگانو توبه قبلوي او گناهونه یې ورته بښي، او ستاسو په ټولو کړنو ډیر ښه خبر دی.

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾

او د نیک عمله مؤمنانو دعاګانې او درخواستونه مني او په هغوی باندې خپل فضل او احسان زیاتوي او د کافرانو لپاره سخت عذاب په وړاندې پروت دی.

﴿ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَّوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدْرِ

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾

او ڪه الله تعالى خپلو بندگانو ته روزي پراخه ڪري نو دوى به په ځمڪه ڪي ظلم او سرڪشي وکړي، خو څه چي (د الله تعالى) اراده وشي په ټاکلي اندازه يي نازلوي. بيشکه چي هغه د خپلو بندگانو په مصالحو ډير ښه خبر او ليدونکی دی.

﴿ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ

الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾

او الله تعالى هغه ذات دی چي باران په داسي وخت ڪي چي خلک يي (له ورنبت نه) بيخي نا اميده شي، نازلوي او خپل رحمت پراخوي او هغه تر ٽولو ښه سرپرست او پخپله ستايل شوی ذات دی.

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ

عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

او د الله تعالى (د قدرت او ربوبيت) يوه لويه ښه د آسمانونو او ځمکي او په هغو دواړو ڪي شته موجودات او ساکينان دی او الله تعالى څنگه چي اراده وکړي د ټولو د احضارولو، پوره قدرت لري.

﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا

عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾

او هر مصيبت او رنج چي تاسو ته رسي ستاسو د خپلو اعمالو نتيجه ده او (الله تعالى) ستاسو ډير گناهونه درته بيني (او ورباندي مو، نه رانيسي).

﴿ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا

نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

او نه خو تاسو په ځمڪه ڪي (الله تعالى ته) كوم زيان رسولي شي (نه يي د قدرت له ساحي وتلي شي) او نه د الله تعالى نه غير بل كوم سرپرست او کارجوړوونکی لري.

وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ ﴿٣٢﴾

او د الله تعالی د قدرت له نښانو څخه یوه هم په بحر کی غرونو ته ورته کښتی دی (چې د باد په مرسته په حرکت کی دی).

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ

صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

که الله تعالی وغواړی باد به ودروی او کښتی به د اوبو په سطحه ساکنی او بی حرکت پاتی شی. بیشکه چې په دې واقعیت کی (په مصیبتونو) د هر صبر کوونکی، (او په نعمتونو) د هر شکر کوونکی لپاره (د الله تعالی د قدرت او ربوبیت) نښې پرتې دی.

أَوْ يُوقِنَنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٤﴾

او یا که وغواړی کښتی به (د سپرلیو سره یوځای) د هغوی د گناهونو له امله تباہ کری، خو (الله تعالی) بیا هم هغوی ته د زیاترو گناهونو بښنه کوی.

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِصٍ ﴿٣٥﴾

(بیشکه چې د دوی تباہی به د دوی د خپلو اعمالو سزا وی) او هغه لوی جگړه ماران هم چې زمونږ د آیتونو په باب مناقشې او مجادلی کوی باید وپوهیږی چې (زمونږ د قدرت له ساحې نه) د هغوی د تښتې لپاره هیڅ لار نشته.

فَمَا أُوْتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ

ءَامَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾

نو هغه (مادی وسایل او ابزار) چې تاسو ته درکړی شوی د فانی او ژر تیریدونکی دنیوی ژوند متاع ده خو هغه (اجر او ثواب) چې له الله تعالی سره دی د مؤمنانو او پخپل رب باندې د توکل کوونکو لپاره ډیر غوره او تلپاتې دی.

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ

يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾

او د هغو کسانو لپاره هم (غوره دی) چې له کبیره گناهونو او فحشاو نه ځانونه لیرې ساتي او د قهر او غصې په وخت کې (هم خلکو ته) بېننه کوي.

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

يُنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾

او د هغو کسانو لپاره هم (غوره دی) چې د خپل رب بلنه یې منلي او لمونځونه کوي او چارې یې د خپلمنځي مشورې په اساس روانې وي او زموږ له ورکړې شوي روزي نه صدقې او خیراتونه ورکوي.

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٩﴾

او د هغو کسانو لپاره هم (غوره دی) چې ظلم او تیري ته (د تسلیمي سر نه ټیټوي بلکه له دښمن نه د اسلامي شریعت او احکامو سره سم) انتقام اخلي.

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا مَن عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا

يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

د بدبڼو بدل او انتقام د هماغې بدې په شان دی (نه زیات) خو که څوک له انتقام اخستلو تیر شي او (له مقابل لوري سره) سوله وکړي، اجر یې د الله تعالی په حضور کې ثابت دی، بېشکه چې الله تعالی ظالمان نه خوښوي.

وَلَمَنَ أَنْصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

او هغه کسان چې د ظلم په مقابل کې (د اسلامي شریعت په رڼا کې) انتقام اخستل غواړي هیڅ الزام او گناه ورباندې نشته (او مقدس اسلامي شریعت د هغوی حقه حقوق نه باطلوي).

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

اعتراض یوازې په هغو کسانو دی چې په خلکو ظلم کوي او په ناحقه په ځمکه کې د سرکشي او بې نظمي اور بلوي. دوی د دردونکي عذاب مستحق دي.

وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٤٣﴾

او څوک چې د لاس بری او قدرت سره سره صبر کوي (او انتقام نه اخلي نو په حقیقت کې یې) ډیر غوره او د بزرگواری دريځ یې خپل کړی دی.

وَمَنْ يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ ۗ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْهُ

الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلِ

او څوک چې الله تعالى يې (د کبر او عناد په جرم) گمراه کړی، بيا د هغه له ذات نه غير بل هيڅ دوست او مرستندوی نشي موندلی، او ظالمانو ته به گوري چې د قيامت په ورځ (د پښیماني لاسونه مروړی) او وایي به کاش دنيا ته د بیرته ستنیدو کومه لاره وي.

وَتَرَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِّنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِّن

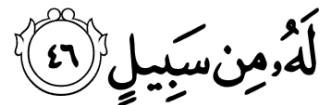
طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ الْخَسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا

أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ

او ورته به گوري چې (دوزخ ته) وړاندې کيږی (او په داسې حال کې چې د رسوايي د شدت له امله يې) سرونه ټيټ وي د سترگو لاندې به (اور) ته گوري، او اهل ايمان به وایي يقيناً زيانمن هغه کسان دي چې د قيامت په ورځ يې خپل خان او خپلي کورني ته زيان رسولی دی. بيشکه چې ظالمان به په تلپاتي عذاب کې پراته وي.

وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضَلِلِ اللَّهُ فَمَا

لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۗ او د الله تعالى (له عذاب نه د نجات لپاره به) هيڅ مرستندوی او سرپرست و نه لری. او هغه څوک چې الله تعالى گمراه کړی وي (د نجات او نيکمرغي لور ته به) هيڅ لاره پيدا نه کړی.

أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ مَا

لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ

(ای انسانی پرگنو!) د خپل رب (بلني او احکامو ته) غاړه کيږدی، وړاندي له دې چې د الله تعالی له لوري (د مرگ یا قیامت) هغه ورځ راورسی چې هیڅوک یې مخه نشی نیولی. هغه ورځ چې نه به (تاسو د خپلو اعمالو) څخه انکار کولی شی او نه به د تیښتي لار پیدا کړی.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِلَّا أَلْبَاحٌ

وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ

سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٨﴾

نو(ای پیغمبره!) که څوک ستا له دعوت نه مخ وگرځوی (مه خفه کيږه) ته د هغوی څارونکی او مراقب نه یې (چې په زور او جبر یې د هدایت لارې ته راسم کړي) په تا باندې د الهی پیغام له رسولو او ابلاغ نه زیات هیڅ ډول ذمه واری نشته. او کله چې مونږ خپل رحمت (صحت، امنیت او ثروت) په انسان ولوروو، نو بیا مست او مغرور شی او که یې (د گناهونو په سزا کې) په کوم رنځ او کړاو اخته کړو (الهی رحمت یې هیر شی) بیشکه چې (دغه ډول) انسان ډیر ناشکره دی.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ

إِنشًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ ﴿٤٩﴾

د آسمانونو او ځمکې مالکیت او حاکمیت الله تعالی ته ځانگړی دی، څه چې یې اراده وشي پیدا کوی یې، چاته چې وغواړي لونه ورکوی او چاته چې یې اراده وشي په ځامنو یې نازوی.

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنشًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ

قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾

او یا ورته لونه او ځامن دواړه ورکوی، او څوک هم عقیم او میرات کړی. بیشکه چې الله تعالی (د خپلو بندگانو په مصالحو) پوه او (پخپلو ټولو اقداماتو) پوره قدرت لرونکی ذات دی.

﴿ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا أَوْ مِن وَّرَآئِ حِجَابٍ أَوْ

يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بآذنيه مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾

هيڅ يو بشر د دي توان طاقت نه لري چې له الله تعالى سره (مخامخ) خبرې وكړي. خو الله به ورسره يا د وحې په واسطه او يا د پردې تر شا خبرې كوي او يا به پرېښته وړليږي چې د الله تعالى په اجازه ورته الهې پيغام څنگه چې ورته امر شوى، ابلاغ كړي. بيشكه چې الله تعالى د لوړې مرتبې او حكمت څښتن ذات دى.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا

الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ

لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾

او) اى پيغمبره! لكه څنگه چې مو ستا نه وړانديو پيغمبرانو ته وحې كړې وه د قرآن په نوم) روح مو تا ته د وحې په ترڅ كې درواستاوه. ته له دې وړاندي نه پوهيدې چې كتاب څه دى او ايمان څه دى، خو (دغه قرآن) مو د يوه نور په حيث وټاكه او خپل هر بنده ته چې يې وغواړو د هغه په وسيله ورته د هدايت لاره سموو. (اى پيغمبره) بيشكه چې ته د هدايت مستقيمي لاري ته د خلكو لارښود يې.

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ، مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ

الْأُمُورُ ﴿٥٣﴾

د هغه الله لار چې د آسمانونو او ځمكې ټول مخلوقات يې د مالكييت او سلطنت په قلمرو كې شامل دي. خبردار چې ټولي چاري (د قيامت په ورځ) بېرته د الله تعالى حضور ته ورگرځي.

« تمت سورة الشورى بفضل الله و رحمته »

=====